

Dianova Majnytt 2008

I detta majnummer har vi valt att publicera en lifestory som en av våra klienter har velat skriva nu när han snart är klar med sin behandling. Han har valt att nämna den *Vägen tillbaks...*

Mitt missbruk påbörjades när jag kände av de positiva effekterna av haschet. Som trettonåring ville jag, mer än gärna, känna av dessa kickar som alkoholen och drogerna gav mig.

Härlig natur runt om centret

Del av behandlingsteamet i Montefiore, Italien

Jag visste ju inte vilka sideffekter mitt missbruk skulle ge; varken fysiskt och psykiskt längre fram i min drogkarriär.

Jag märkte inte ens av den onda cirkel jag var på väg in i.

Det började med att jag blev utslängd från min skola. Mina lärare började upptäcka att det var någonting som inte stod rätt till när jag kom påverkad till lektionerna och pratade om nästa hemmafest jag skulle på. Lärarna ville att jag skulle ta ett urinprov och komma på kvartsamtal, men jag brydde mig inte. Allt jag hade i mina tankar var drogerna. Min flickvän tyckte också om att testa gränserna, vi gick ut när vi hade druckit och tagit massa tabletter och begick personrån.

Det blev en vana att både dricka och ta tabletter vilket resulterade i att jag åkte fast för tre personrån när jag var sexton år. Jag fick välja mellan ungdomsfängelse och låst psykiatrisk behandling, jag valde psykiatrisk behandling. Det som har varit väldigt jobbigt är att jag inte vetat om det var drogerna eller om det var något som inte stod rätt till i huvudet på mig. Min frustration tog över jag kunde inte tänka klart.

Min flickvän blev gravid och hade bestämt sig för att behålla barnet, men hur skulle jag kunna ta ansvar för ett annat liv när jag inte ens kunde ta hand om mitt eget?

Min flickvän födde barnet på SÖS när jag var sjutton år och jag höll upp någon månad, men klarade inte av stressen så jag hoppade in i den onda cirkeln igen. Min socialassistent erbjöd mig om att få komma iväg på behandling, regi Dianova i Spanien, men jag sumpade den chansen.

Det var först när jag höll på att dö av en kombination av alkohol, smärtstillande, benso, amfetamin och hasch som jag kom att inse att jag är tvungen att göra någonting åt detta. Jag hade sumpat familjen och framförallt mig själv. Mitt liv var på väg att ta slut. Det var först när jag hade fått LVM- anmälan och ett par oroliga brev från brorsan som min socialassistent sa: "antingen gör du behandling eller annars kommer du att dö"! Med orden från min socialsekreterare, som borrhade sig fast i mitt huvud, bestämde jag mig för att åka iväg till Italien

Jag arbetade mycket med mig själv under tiden jag var i Italien. Jag hittade tillbaks till mig själv vilket gjorde att jag sakta men säkert kunde reparera allt jag hade förstört. Jag kontaktade min dotter och började träffa henne allt oftare när jag kom hem från Italien, där jag tillbringade sju månader.

Att komma tillbaks till det verkliga livet och allt vad det innebär har gjort mig väldigt tacksam och glad att jag gjorde denna behandling på Dianova.

Nu har jag varit drogfri i över ett år och är fast besluten om att drogfriheten ska vara livet ut, men utan behandling hade det varit svårt.

Leo, 27 år

En del av Dianovas center i Italien

Konstverk gjort av en svensk klient

Dianova Stockholm, Lilla Blecktornsparken